

סוד היהלום של הרבי המנגן

ספור על אהבת ה', נשמות, ואור שמסתתר בפך

רַבִּי שְׁלֹמֹה הָיָה
תַּלְמִיד חָכָם גָּדוֹל.

בְּמָקוֹם לְשֹׁבֶת רַק
בְּבֵית הַמְדָּרֶשׁ
הַמּוֹאֵר, הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא נָתַן
לוֹ שְׁלִיחוֹת
מִיַּחַדָּת.

הוּא יָצָא
לְרַחוּבוֹת הַקָּרִים
עִם גִּיטָרָה, וְשָׂר:
וְטִהַר, וְטִהַר לְבָנוּ...
לְעֵבֶדְךָ בְּאַמֶּת!

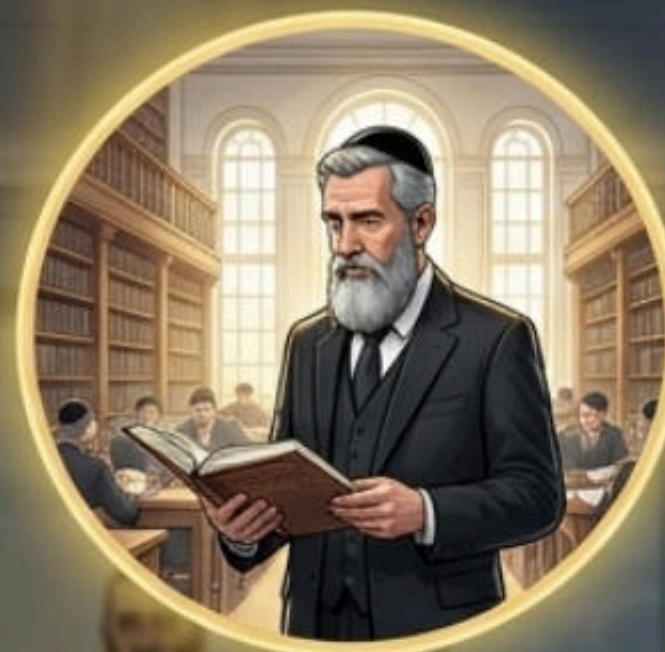
בְּרַחוּב, הָרַבִּי פָגַשׁ אֲנָשִׁים עֲנִיִּים, בּוֹדְדִים, וְכֹאֲלָה שְׁנֵרָאוּ מִשְׁגָּעִים.
הוּא לֹא נִגְעַל! הוּא חִבֵּק אוֹתָם וְאָמַר:
אָח יָקָר שְׁלִי! אֲבֹא שְׁבִשְׁמִים כָּל כֶּךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ!

יום אחד, הזמן
רבי שלמה למסור
שיעור תורה במנהטן.
באולם המפאָר
יָשְׁבוּ סוֹחָרֵי יְהוּדִים
עֲשִׂירִים מֵאָה.
רבי שלמה דבר
אתם על החובה
כל יהודי ויהודי, גם
אם הוא ירד נמוך.

לִפְתָּע, קָם אֶחָד הַסּוֹחָרִים בְּכַעַס!
סְלִיחָה, שְׁלֹמָה! צַעַק הַסּוֹחָר בְּזָלוּל.
אַתָּה אָדָם חָשׁוּב! מַדּוּעַ אַתָּה מְבַזְּזָה אֶת
זְמַן זָרְחוּב עִם מִיכְנִים וְאֲנָשִׁים מְשַׁגְּעִים!?

רב מכובד בישיבה

מתלכלך ברחובות

שקט עמק ירד על האולם. השאלה הייתה כואבת:
האם לא היה עדיף שהרב ישב ללמד במקום נקי ומכובד?
האם רבי שלמה יפגע ויכעס?

בְּמָקוֹם לְכַעַס, רַבִּי שְׁלֹמֹה
הִבִּיט בַּסּוֹחֵר בְּרַחֲמִים.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ
רַעְיוֹן מוֹפְלָא.

הוּא שָׁאַל בְּרַכּוֹת:

יְדִידִי, אֵיךְ נִרְאָה יְהוָה שְׁבָדִי וְקִ
הוֹצִיאוּ מִמַּכְרָה בְּאַפְרִיקָה?

הַסוֹחֵר עָנָה מִיָּד כְּאִישׁ מְקַצוֹעַ: יְהִלּוּם שִׁיּוּצָא מִהָאֲדָמָה הוּא מְכַעֵר
מְכַעֵר מְאוּד! הוּא נִרְאָה כְּמוֹ אֶבֶן שְׁחוּרָה הַמְּכּוּסָה בְּבֶץ סָמִיד.
אָדָם רָגִיל שִׁירָאָה אוֹתָהּ, פָּשׁוּט יִבְעֵט בָּהּ.

מִבֵּט רַגִּיל

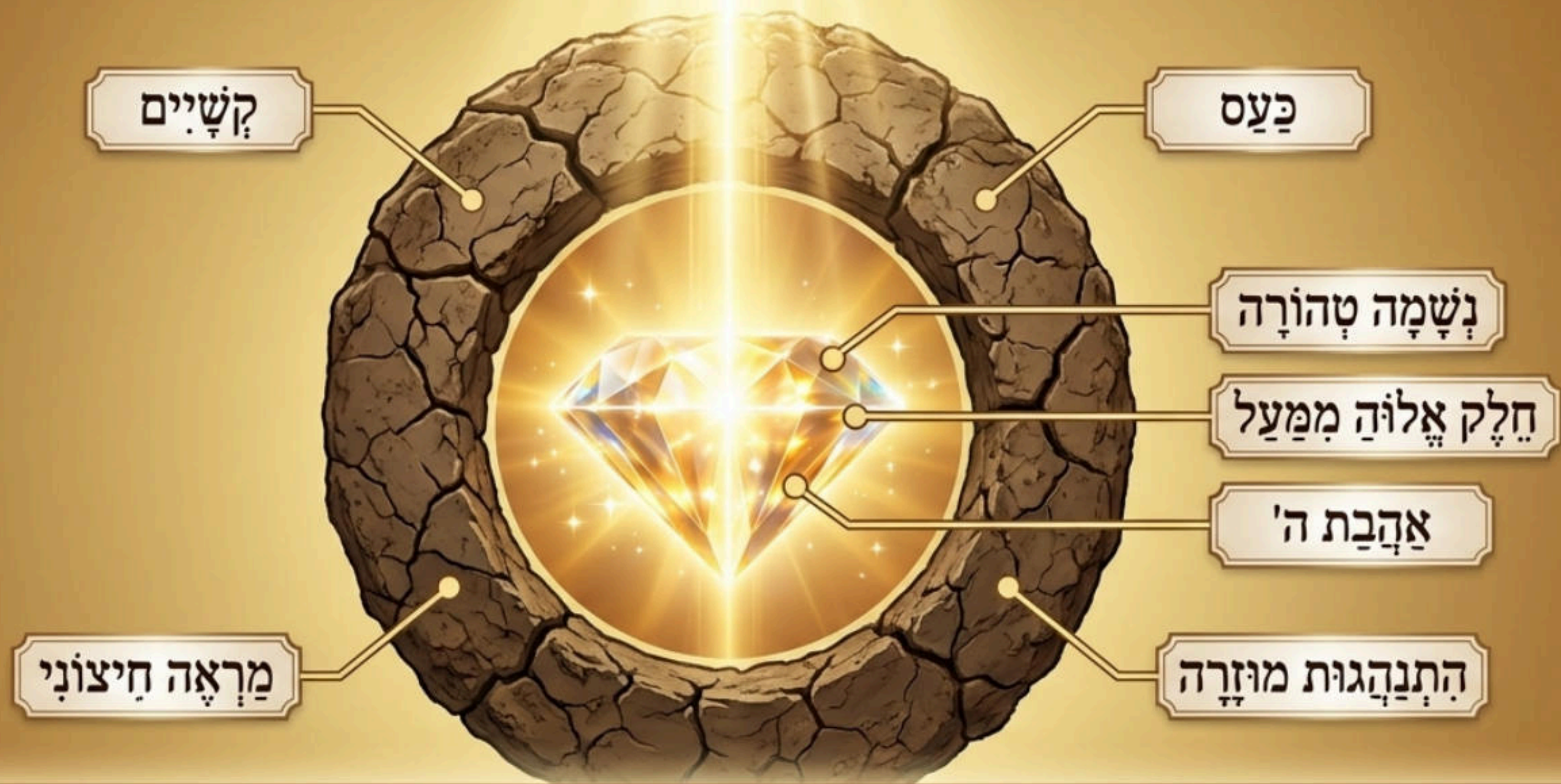

מִבֵּט הַמוֹמָחָה

וְאִם אֶרְאֶה אוֹתָךְ, הַסּוֹחֵר, מְלַכְלֵךְ אֶת הַיָּדִים בַּבֶּץ הַזֶּה, הֲאִם אֲשַׁגֵּעַ? שְׂאֵל הָרֵב.
הַסּוֹחֵר צָחֵק: מָה פֶּתְאוּם! אֲנִי מוֹמָחָה!
אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמִּתֵּר יֵהְיוּ יָקָר, וְאֲנִי מוֹכֵן לְהַתְלַכְלֵךְ כְּדֵי לְגַלוֹת אֶת הָאוֹר שֶׁלּוֹ!

רַבִּי שְׁלֹמֹה חַיִּךְ וְאָמַר בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת:
אָחִי הַיָּקָר, זֶה בְּדִיוֹק אֹתוֹ הַדָּבָר!
כָּל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי הוּא יִהְיוּ!

אֲנָשִׁים רְגִילִים רוֹאִים רַק אֶת הַבֶּץ הַחִיצוֹנִי וּבֹעֲטִים. אָבֵל מִי שֶׁלֹּמֵד תּוֹרָה
הוֹפֵךְ לְמוֹמָחָה לְנִשְׁמוֹת. אֲנִי לֹא רוֹאָה לְכָלוֹךְ, אָמַר הָרַב, אֲנִי יוֹרֵד אֲלֵיהֶם
אֲלֵיהֶם כְּדֵי לְנַקוֹת אֶת הַבֶּץ עִם תּוֹרָה וְאַהֲבָה, וּלְגַלּוֹת אֶת הַיְּהִלּוֹם שֶׁלָּהּ!

הַסּוֹחֵר הָעָשִׂיר עָמַד שָׁם קְפוּא.
פְּתָאוּם, מִנְּשֵׁהוּ בְּלָבוֹ נִשְׁבֵּר.
דְּמַעָּה חֲמָה זִלְגָה עַל לְחָיו.
הוּא עָשִׂה צַעַד קְדִימָה וְחֶבֶק
אֶת רַבִּי שְׁלֹמֹה חֲבוּק שֶׁל אָח.
הוּא הֵבִין שֶׁהֵי־לּוֹם הֶכִי יָקָר
נִמְצָא בְּלֵב שֶׁל כָּל יְהוּדִי.

וְמָה אֶתְנוּ?

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ רוֹאִים יֶלֶד
בַּכֶּתֶה שְׂכֹנֵעַס, מֵצִיק
לְאַחֵרִים, אוֹ יוֹשֵׁב לְבֵד בַּצֵּד.

קֵל מְאֹד לְרֹאוֹת רַק אֶת
הַבֶּץ הַחִיצוֹנִי, וְלֹא לְרִצּוֹת
לְשַׁחֵק אֹתוֹ.

אַךְ מִחֵר בְּבִקּוֹר,

זָכְרוּ אֶת רַבִּי שְׁלֹמֹה!

הָיוּ אַתֶּם מוֹמְחִים לְנִשְׁמוֹת!

גָּשׁוּ אֵלָיו, עֲזְרוּ, עֲזְרוּ לוֹ,

אָמְרוּ מַלְּה טוֹבָה...

וְתִרְאוּ אֵיךְ הֵבֵץ נוֹשֵׁר

וְהִיָּה לוֹם מִתְחִיל

לְהָאִיר!

פְּעִילוֹת: מַצְחָצְחִים אֶת הַיְּהוּדִים!

1. כָּל יֶלֶד יִקְבֹּל
פֶּתֶק בְּצוּרַת יְהוּדִים
וְשֶׁל חָבֵר לִכְתּוֹב.

2. חֲפֹשׂוּ אֶת
הַיְּהוּדִים שֶׁחָבּוּ
בַּחֲבֵר שְׁלָכֶם!

3. כִּתְּבוּ בְּתוֹךְ הַיְּהוּדִים
שְׁתֵּי תְּכוּנוֹת טוֹבוֹת
וְאַמִּתִּיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.

4. נְתַלֶּה אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים עַל לוח
וְנֹאִיר אֶת הָעוֹלָם!

